

ΕΛΛΗΝΙΚΗ

ΓΛΩΣΣΑ

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΝΟΗ

ΠΕΡΙΟΔΙΚΟ ΤΩΝ ΕΧΘΛΩΝ
ΤΗΣ

ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΚΟΙΝΟΤΗΤΟΣ

ΑΔΔΙΞ ΑΜΠΕΜΠΛΞ

ΑΡΙΘ. ΦΥΛΛΟΥ 1

31 ΜΑΡΤΙΟΥ 1966.

ΞΑΛΗΝΙΚΗ ΤΙΝΟΗ ΤΟ ΞΕΚΙΝΗΜΑ ΜΑΣ

Τό ξεκίνημα για ποιό σκοπό; για ποιά κατάκτηση;

Για γνώση; για ψυχική καλλιέργεια;

Αυτά και τά δυό δίνονται στό σχολείο μας από τήν άρχή του σέ βαθμό άρκι ετά ικανοποιητικό.

Τό μαρτυρούν οι επιτυχίες τών άποφοίτων του στη σπουδαστική τους προσπάθεια σέ άνώτερες Σχολές. Όλοι σχεδόν βρίσκονται στό σωστό σπουδαστικό δρόμο. Δυό μάλιστα από αυτούς ξεχώρισαν κατά θαυμαστό τρόπο. Ό ένας ήταν μέσα στους τρεις πρώτους σέ τμηματικές εξετάσεις Πανεπιστημίου και πήρε ύποτροφία, ο άλλος διαρίστηκε βοηθός καθηγητού Πολυτεχνείου, ένω είναι ακόμη σπουδαστής. Για όποιον άμφιβάλλει έχουμε έγγραφα κρατικά νά του δώσουμε τες άμφιβολίες.

Άλλο τόσο υπάρχουν μαρτυρίες που βεβαιώνουν τό πολύ καλό ήθος τών παιδιών της παροικίας, που σπουδάζουν σέ άνώτερες Σχολές.

Αυτή ή διαπίστωση μās κάμνει αυτή τή στιγμή νά σκεφθούμε μέ εβγνυσμένη σύνη τους παράγοντες, που συνετέλεσαν στό επιτεύγματα αυτά. Πρώτα, πρώτα όλους τους παροίκους παληούς και καινούριους, που έδωσαν άλλοι από τό περίσυμα των, άλλοι από τόν ιδρώτα και τό αίμα, ποδχρωακκοπιάζοντας δεκαετηρίδες, για νά μās χαρίσουν τόν κατάλληλο τόπο και τά κατάλληλα μέσα νά φθάσουμε πνευματικά και ήθικά εκεί, που βρισκόμαστε.

Δεύτερο στην σειρά καθήκον, που επιβάλλει ή διαπίστωση αυτή είναι νά θυμηθούμε μέ εβγνυσμένη όλους μας τους δασκάλους, αυτούς που μās πήραν πριν χρόνια από τό χέρι της μαμās, για νά μās βάλουν κλαίνοντας στό θρανίο της πρώτης ή του Νηπιαγωγείου, βρίσκονται έδω ή κάπου άλλου ξεποσταίνοντας από τόν πολύχρονο δασκαλικό κάματο, ως αυτούς, που μās μύησαν στόν άνθρωπισμό της αρχαιότητας, ή στό μυστήρια της άνώτερης Άλγεβρας ή της σύγχρονης φυσικής ή στό βάθος και τήν αξία τών ξένων γλωσσών.

Όστε δέν είναι για γνώση ή για ψυχική καλλιέργεια, που μās λείπουν τό τυρινό μας ξεκίνημα.

‘Αλλά είναι γιατί;

Είναι για κάτι τολημρό. Νά βγούμε έξω από τὰ πλαίσια πού ζούμε .

Τώρα καί μέσα σ’ αὐτά φανερώνουμε τίς ἐκέψεις μας καί τὰ αἰσθημάτα μας. Νά μακρύνουμε ἀπό τό γνωστό μας κόσμο, πού τόν ξαίρουμε, τόν μάθαμε καί νά βρεθοῦμε σέ εὐρύτερο ἀνθρώπινο σύνολο, πού μπροστά του θ’ ἀποκαλύψουμε τόν πνευματικό καί ψυχικό μας κόσμο, μεγαλώνοντας ἔτσι τό ἀνάστημά μας ἀπότομα, παίρνοντας συνείδηση, τοῦ τί μπορούμε νά ἐπιτύχουμε καί θάρρος γιά νά κυνηγήσουμε ἀνώτερους πνευματικούς κόσμους.

Νοιώθουμε σάν τὰ ἐπαρχιωτόπουλα, πού ἔχουν ἄξια, ἀλλά ἔχουν τό συναίσθημα τοῦ κατώτερου μπροστά στους πρωτευουσιάνους. Δέν τοὺς μένει παρά νάρθουν σ’ ἐπαφή μαζί τους, γιά νά πάρουν θάρρος καί νά παρουσιαστοῦν σέ λίγο ἄξιοι σάν κι’ αὐτούς .

Αὐτό τό τολημρό βήμα ἐπιχειροῦμε σήμερ’.

Σ’ αὐτό μᾶς παραστέκει τό σχολεῖο σάν τό μωρό, πού τό κρατάει ἡ μάνα του νά κάνει τὰ πρῶτα βήματά του. Σύντομα ὅμως θά...χειραφετηθοῦμε καί ὅ,τι γράφουμε θάναί δικό μας.

Σ’ αὐτό ποτέ θά μᾶς βοηθήση ἡ ὑποδοχή πού θά μᾶς κάμη ὁ κόσμος, μέ τόν ὅποιο ἔρχομεθα σέ ἐπαφή μέ τό περιοδικό μας.

Λίθη καί ἀδυναμίες μας θά διή πολλές στήν ἀρχή. Πρῶτα, πρῶτα οἱ ἴδιοι δέν καλοξέρουμε, τί εἶναι τό καλύτερο, ἀπό ὅσα ἔχουμε, γιά νά τό ποῦμε μέ τό γραπτό λόγο.

Σύντομα ὅμως θά ἀποκτήσουμε τήν ἰκανότητα γι’ αὐτό τό θέμα.

Τήν ὑπόσχεση γι’ αὐτό καί τήν γενικώτερη καλλιτέρευσή μας τήν δίνουμε στήν Ἑλληνική παροικία μέ ἀκέραιο τό αἰσθημα τῆς εὐθύνης.

◇ ΤΟΥΡΙΣΜΟΣ ΓΙΑ ΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ

Είς από τίς αξιόλογες πλουτοπαραγωγικές πηγές τῆς πατρίδας μας εἶναι καί ὁ τουρισμός, πού ἔχει ἀναπτυχθῆ ἀλματωδῶς τά τελευταία χρόνια. Τουρισμός εἶναι ἡ ταξιδιωτική κίνηση ἀνθρώπων ἀπό ἕνα τόπο σέ ἄλλο γιά διάφορους λόγους, ἔχι πάντως ἐπαγγελματικούς.-

Ποιοί μποροῦν νά εἶναι οἱ λόγοι αὐτοί, γιά τούς ἐπισκέπτες τῆς Ἑλλάδας; Ἡ Ἑλλάδα εἶναι χώρα πολύ γνωστή στόν κόσμο ὅλο, γιά τίς φυσικές ὁμορφιές της, τόν γαλάζιο οὐρανό, τόν καθαρό ἀέρα, τά σκιερά δάση της, τά κρυσταλλένια καί γάργαρα νερά, τά θαλασσόβρεχτα καί πανέμορφα νησιά της καί τό περίφημο κλίμα της. Οἱ ἡσυχες ἀκρογιαλιές της, τά βουνά, οἱ ἐξοχές της εἶναι ἔτοιμα νά δεχτοῦν τόν κάθε ἐπισκέπτη, νά τόν ψυχαγωγήσουν καί νά τοῦ προσφέρουν κάθε τι, πού θά τόν ὠφελήσῃ, ἀπό τήν ἀποψι τῆς υἱείας του.

Οἱ ἱαματικές πηγές της, κάθε χρόνο συγκεντρώνουν πλῆθος ἀπό περιηγητές, πού ἔρχονται νά θεραπευτοῦν στά ἱαματικά νερά τους.

Ἐπίσης, ἡ Ἑλλάδα εἶναι γνωστή γιά τόν πανάρχαιο καί φορέα τῶν πνευματικῶν φώτων, πολιτισμό της. Πολλά μνημεῖα σώζονται σάν ἀθάνατοι μάρτυρες τοῦ μεγαλείου τοῦ Ἑλληνικοῦ πνεύματος καί δεῖχτες αἰώνιοι τῆς εὐγενικῆς καί ἡρωϊκῆς ψυχῆς τῶν Ἑλλήνων. Ἀκρόπολις, Δελφοί, Ὀλυμπία, Ἐπίδαυρος, Κόρινθος, εἶναι λίγα ἀπό τά πολλά καί ὑπέροχα δεῖγματα πού διαθέτει ἡ Ἑλλάδα γιά νά προσελκύσει τόν ξένο ἐπισκέπτη.

Ἡ ἐπίσκεψη τοῦ περιηγητή θά δώσῃ τήν ἀπάντηση στό ἐρώτημα, τί ἦταν ὁ ἀρχαῖος Ἕλληνας. Ἀλλά πολλές φορές ὁ ἴδιος ὁ νέος Ἕλληνας, εἶναι ὁ λόγος καί ὁ σκοπός τοῦ ταξιδιοῦ ἑνός περιηγητοῦ, ὁ ὁποῖος ἔρχεται νά δῆ καί νά θαυμάσῃ τόν ἄνθρωπο αὐτό, πού κατώρθωσε τό θαῦμα τοῦ 40, γιά τόν ὁποῖο ἔχει ἀκούσει τόσα πολλά καί περιεργα, ὅσο ἀφορᾷ τόν χαρακτήρα του, πού ἔρχεται νά τά ἐξακριβώσῃ. Μαθαίνει ἔτσι τά ἥθη καί τά ἔθιμα τοῦ Ἑλληνικοῦ λαοῦ.-

Ποιά ὅμως εἶναι ἡ σημασία τοῦ τουρισμοῦ γιά τήν Ἑλλάδα;

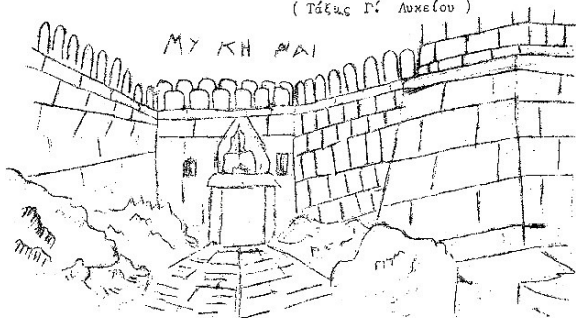
Ἀπό τήν ἐπίσκεψη τῶν περιηγητῶν ἔχουμε ὕλικές, πνευματικές καί ἠθικές ὠφέλειες.

'Ο κάθε περιηγητής έχει ένα ώριμομένο ποσό χρημάτων που διαθέτει, για να ψυχαγωγηθή και να μάθη. "Έτσι, οι περιηγητές είναι κομιστές συναλλάγματος στην χώρα, που τόσο πολύ συντελεί για να στηρίξη τ' 'Εθνικό μας νόμισμα. Οι διάφοροι επαγγελματίες τής 'Ελλάδας, οποιοδήποτε κι 'αν είναι τ'ό έπάγγελμα που έξασκούν, ώφελούνται ύλικώς, γιατί πουλούν τ'ό έμπόρευμά τους, μαζί δέ μ' αυτούς ώφελείται και δλόκληρη ή 'εθνική Οικονομία. Είναί άκόμα δυνατό, πολλοί έπισκέπτες να είναί έπιφανείς πνευματικοί άνθρωποι, που έρχονται στην 'Ελλάδα σάν περιηγηταί. Αύτοι είναί δυνατό να συνεδριάσουν, να συζητήσουν μέ τούς οικους μας πνευματικούς ανθρώπους, να δώσουν διαλέξεις και να μεταδώσουν έμμεσα τίς γνώσεις τους στό λαό μας. Μεγάλη είναί έπίσης ή ήθική ώφέλεια από τόν τουρισμό. Για τούς λόγους που είπα πάρα πάνω, οι περιηγητές, που θά μ'ίς έπισκεφτούν, θά σχηματίσουν καλή γνώμη για τόν λαό μας και θά γεμίσουν από εκτίμηση γι' αυτόν." Έτσι κατά τήν έπιστροφή τους στην πατρίδα τους θά μεταδώσουν τίς έντυπώσεις τους και τά αίσθήματά τους στους συμπατριώτες τους και θά δημιουργήσουν για τήν 'Ελλάδα, μιά πάρα πολύ εύμενη γνώμη. 'Η γνώμη δέ και ή ιδέα που θά σχηματίσουνάυτοι, δυνατό π'εξέταναί πάρα πολύ χρήσιμες για τά συμφέροντα τής χώρας μας σέ μιά κρίσιμη περίσταση.

'Από όλα αυτά βλέπουμε πώς ό τουρισμός αναπτύσσει γενικά τόν πολιτισμό τής 'Ελλάδας μας. "Αν δέ τύχη μεγαλύτερης προσοχής και ένδιαφέροντος θά έχη άσφαλώς σάν άποτέλεσμα τήν αύξηση του άριθμού τών περιηγητών, μέ τίς άνάλογες εβεργετικές συνέπειες για τόν 'Ελληνικό λαό.

ΑΡΙΣΤΕΙΔΗΣ Ν. ΠΟΥΛΤΑΡΙΔΗΣ

(Τάξις Γ' Λυκείου)

Ὁ ἑπτανήσιος ποιητὴς Διονύσιος Σολωμὸς εἶναι ὁ ὀμηγεῖς τῆς Ἐλευθερίας. Γεννήθηκε στὴν Ζάκυνθο τὸ 1798 καὶ ἔζησε 69 χρόνια. Ἐσπούδασε στὴν Ἰταλία φιλολογία καὶ νομικά. Ἦταν μεγάλη ποιητικὴ μορφή καὶ κορυφαῖος τῆς Μεσοελληνικῆς λογοτεχνίας, ἄν καὶ σὰ πρῶτα βήματα τῆς ἐργασίας του συνάντησε ἐμπόδια καὶ δυσκολεύτηκε, γιατί δέν τὸν βοήθησαν τὰ Ἑλληνικά του. Ἀργότερα κατὰ τὴν ὑπόδειξη τοῦ ἱστορικοῦ Σπυρίδων Τρικούπη, μελετώντας δημοτικὰ τραγοῦδια κατάρθρωσε ν' ἀντεπεξέλθῃ στὶς γλωσσικὲς δυσκολίες. Ἐγραψε ποιήματα περισσότερο πατριωτικοῦ περιεχομένου, χρησιμοποιοῦντας ὄχι μόνον τὴν δημοτικὴ γλῶσσα, ἀλλὰ τὸ κρᾶμα τῆς δημοτικῆς καὶ τῆς λογιᾶς γλώσσας. Δυσκολίες συνάντησε καὶ στὴν μετρικὴ τῶν ποιημάτων του. Εἰς τὰ περισσότερα δημοτικοφανῆ ποιήματά του χρησιμοποίησε τὸ λαμβανὸν μέτρο. Εἰς τὸ ἑθνικὸ ἔμνην ἔχρησιμοποίησε καὶ τὸ Τροχαϊκόν. -

Τὸ ποίημα ἔμνην τοῦ ἐξῆψε στὴν συνείδησιν τοῦ Ἑλληνικοῦ λαοῦ εἶναι ὁ "Ἕμνος πρὸς τὴν ἔλευθερίαν". Ἐδῶ μεταχειρίζεται τὴν τραχειὰ καὶ σκληρὴ γλῶσσα τῆς ἀλήθειας. Εἰς τὸ ποίημά του αὐτό, ἡ γιγαντιαία μορφή τῆς θεᾶς βγαίνει ἐπὶ τὰ ἱερά κόκκαλα τῶν Ἑλλήνων, ξυπνᾷ τοὺς δούλους ἐπὶ τὸ λήθαργόν τους καὶ τοὺς ὑποκινεῖ νὰ ριχτοῦν στὸν ἄγῶνα γιὰ τὴν ἔλευθερίαν.

Ὡς ἄξιος πατριώτης καὶ ποιητῆς ἤξερε νὰ συμβουλεύῃ σωστὰ τοὺς συμπατριώτες του τουρίζοντας ὅτι ἡ ἐπιτυχία στηρίζεται στὴν ἐνότητά τους. Βασικὸ γνώρισμα τοῦ ἔργου του εἶναι ὁ πόθος τῆς ἔλευθερίας.

Μὲ τὰ ποιήματά του ἡ "γαμμικωμένη", οἱ "ἐλεύθεροι πολιτονημένοι", ὁ "Κρητικὸς", ὁ "Περσφόρος" φθάνει ἡ ποίησίν του σὲ ὑψηλοὺς ὄροντες. Τὰ ἔργα του χαρακτηρίζονται γιὰ τὸν πλοῦτον τῆς κριτικῆς, τὴν ἄρμονίαν, τὴν γλυκύτητα καὶ δημιουργικότητά τους. Σύνθεσε τὴν ἐνόστη τῆς Ἑλληνικῆς ποιητικῆς παράδοσης γιὰ πρώτη φορά καὶ ἄφησε στὴν πατρίδα του τὴν ποίηση παρουσιάζοντας τοὺς ἀλόγιστους χαρακτήρες τῶν Ἑλλήνων μὲ τὸ φιλελεύθερον πνεῦμα τους. Ἀξίζει λοιπὸν νὰ τὸν ἀποκαλοῦμε ὀμηγεῖς τῆς Ἐλευθερίας καὶ Ἑθνικὸν ποιητῆν, καθὼς δείχνει καὶ ἡ Πανελλήνια Ὀλιγ' καὶ οἱ τιμητικώτατες ἐκδηλώσεις πένθους, ποὺ προκάλεσε ὁ θάνατός του. -

B E M B H

"Έχω ρίξει τὰ χέρια γύρω από τὰ γόνατά μου." Έχω άκουμπήσει τὸ πηγούνη εκεί που άνώθουν τὰ δάχτυλα καί ἔχω τὰ μάτια καρφωμένα στά σκούρα νερά τῆς θάλασσας, που ἔχουν άρχίσει νά χάνουν τὸ χρώμα τους. Τώρα ὁ ἥλιος ἔχει πιά κατέβει καί κρύφτηκε πίσω από τίς ροζοκές κορφές τοῦ βουνου.

Ἐὸ οὐρανός ἀλλάζει πλέον τὸ άνοιχτόκαρδο ἡμερίσιο φόρεμά του, ἐνῶ τὰ σύννεφα μαζεύτηκαν, πιά νά προλάβη νά πάρη τὰ χρώματα τοῦ σηημένου ἡλιου.

Ἡ σκέψη μου εἶναι ριγμένη στό νερό καί κυλιέται μαζί του πάνω στή λεπτή ἄμμο καί στά μαύρα μεγαλόκρεπα βράχια. Ἀτενίζει τήν άνοιχτή θάλασσα καί τρομάζει από τὸ βάθος καί τήν άπεραντοσύνη της. Ἐὸ ἄερας ἔχει πάφει νά φυσά καί ἡ θάλασσα σά νά κουράστηκε από τὸ άδιάκοπο σεργιάνι της, ἡσυχασε,

Ἡσυχία βασιλεύει παντοῦ καί ἡ σκέψη μου άνεμόκλητη πλέον καί κρυμμένη πίσω από τὰ βρεγμένα βοτσαλάκια τῆς άκρογιαλιᾶς, προσπαθεῖ, νά ἐξηγήσει, τὸ μεγαλεῖο τῆς φύσης, ἐνῶ άναπλάθει ποιητικές εἰκόνας. Ξαφνικά γυρίζει πάλι πίσω, φοβισμένη από τὸ κελάδημα που διέκοψε τήν ἡσυχία τῆς νύχτας.

Ἡ ματιά μου ἐρευνητική πέφτει στό πιά ψηλό κλαδί τοῦ πεύκου καί διακρίνει ἕνα μαῦρο ὄγκο, που κάθε τόσο ἀλλάζει θέση. Εἶναι τὸ νυχτοπούλι, που καλοσορίζει τὴ σελήνη, ἡ ὁποία ἄν καί αδύνατη καί λειψήφτασε από ἕναν ἄλλο μακρυνὸ τόπο, γιά νά γλυκάνη μέ τὸ ἄκαλό της φῶς τήν κουρασμένη καρδιά τῆς μαυροφορεμένης νύχτας.

Πασχίζω νά ἀφήσω πάλι τὴ σκέψη μου ἐλεύθερη καί νά προχωρήσω στήν ἐξήγηση τῆς μαγείας τῆς φύσης, μά δέν τὰ καταφέρνω. Ἐνα πάφασμα, μιά διαμαρτυρία φτάνει στ' αὐτιά μου. Εἶναι τὰ άγανακτισμένα νερά τῆς θάλασσας που διαμαρτύρονται, ἐπειδὴ τὰ ἐξόπνησαν από τὸ γλυκό τους λήθαργο τὰ κουπιά τῆς ψαρόβαρκας. Καί ἔχουν δίκιο. Ἐνα ἄσπρο φωτάκι φαίνεται, σάν νά πλησιάζη προς τὸ γιαλό, δδηγώντας τὴ μικρὴ γαλαζόλευκη βαρκούλα.

Δέν ἀπέχει πλέον παρά μερικά μέτρα από τήν παραλία καί μπορῶ εὐκολα, νά διακρίνω τὸν μεσόκοπο βαρκάρη καί τὸν μικροδὴ βοηθὸ του, που σκυμμένοι πάνω από τὸ πυροφάνι τους καμακώνουν τὰ ζαλισμένα ψάρια.

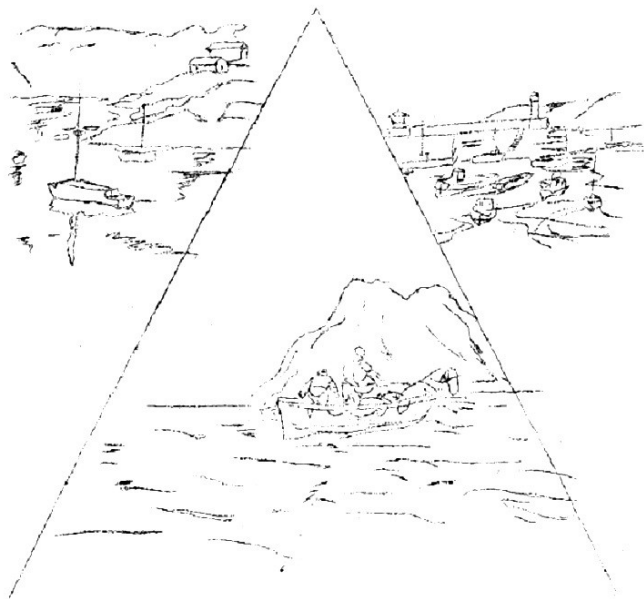
Ἡ άκούραστη καί γοργοπόδαρη ἴρα ἔχει ἤδη διανόσει μεγάλη άπόσταση καί τώρα άκούω τὸ σιγανὸ τραγούδι τῶν φαρᾶδων, που σέρνουν τὴ βαρκούλα στήν ἄμμουδιά, λίγο πιά πέρα από ἐκεῖ που βρισκομαι καθισμένη. Φαίνονται πολὺ άπασχολημένοι καί μιά καί δέν άντελήφθησαν τήν παρουσία μου, μένω άκίνητη, γιά νά μὴν τούς άνησυχίσω.

Σέ λίγο ένα γλυκό φως μέ φωτίζει, φέρνοντας μαζί του τόν ήχο τῶ ἀνοιχτοκασόδου γέλιου τους. Ἐχουν ἀνάψει φωτιά, γιά νά ψήσουν, φαίνεται, τά ψάρια, πού ἔκτισαν καί νά ἐτοιμάσουν τήν καρναβιά. Σηκώνομαι καί κάνω ένα δύο βήματα πρὸς τό μέρος τους. Ἐπιθυμῶ νά χαθῶ κι' ἐγώ γιά λίγο μέσα στήν ἀπληθειά τους. Ὅμως μετανοῶ σχεδόν ἀμέσως. Προτιμῶ νά μένω ἀπὸ τήν ἐπέροχη νυχτιά μακριά ἀπό κάθε ἀνθρώπινη ὑπαρξη. Ἀπομακρύνομαι ἄρκετά, κατεβαίνω τό βράχο καί μπαίνω μέσα στό κρῦο νερό, ἐνῶ ἡ σκέψη μου πάλι φεύγει καί γίνεται ἕνα μέ τό νερό, πού γλιστρεῖ ἀκούραστα τό ἀερογιάλι.

Βγαίνω ἔξω, καί λατῶνω πάνω στά ὕγρά βότσαλα καί παύω, νά σκέπτομαι, καὶ νά αἰσθάνομαι. Τέλεια ξεκούραση! Σ' αὐτή τή κατάσταση μέ βρῖσκει ὁ ἀκατανίκητος ὕπνος, πού ἦρθε μαζί μέ τά μάγια τῆς νύχτας...

ΣΕΚΟΥ ΑΛΕΞΑΝΔΡΑ ΤΟΥ ΜΙΧΑΗΛ

Γ' ΑΥΓΕΙΟΥ

Μέ λένε Τερλίνα Στουρατζη. Είμαι 16 χρονών και έχω μαύρα μαλλιά και σκοπόρο δέρμα. Τό πρόσωπό μου είναι μακρουλό και κύριο χαρακτηριστικό του είναι τό μακρουλό πηγούνι μου, που έξέχει. Έχω κανονικό ύψος και δέν είμαι ούτε χοντρή ούτε αδύνατη.

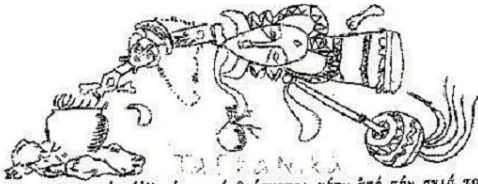
Αναλόγως μέ τους άνθρώπους που βρίσκομαι, συμπεριφέρομαι. Μέ τους μεγάλους, ή στο σχολείο, προσπαθώ νά είμαι σοβαρή διότι ξέρω ότι έτσι πρέπει νά είμαι. Όταν βρίσκομαι όμως μέ παιδιά, ή συμπεριφορά μου αλλάζει. Μέ πιάνει ανεξήγητη εύθυμία, κάνω άπτόμετες κινήσεις, μ' άρέσει νά πειράζω, και δέν μπορώ νά κάτσω ήσυχη σέ μιά όρισμένη θέση.

Άπορώ νά πώ ότι δέν είμαι τεμπέλα, πολλές φορές όμως μέ πιάνει μιά άδικαιολόγητη τεμπελιά, ιδίως τώρα τελευταία. Βαριέμαι νά κάνω ότιδήποτε, και κάθομαι χάνοντας όλόκληρες ώρες. Προσπαθώ όμως νά τήν καταπολεμήσω. Είμαι πολύ πεισματάρα. Όταν βάλω κάτι στό μυαλό μου, πρέπει όπωσδήποτε νά γίνη, και κάνω τό πών νά τό επιτύχω. Τό πεύσμα αυτό είναι καλό, όταν βγαίνει σέ καλό άποτέλεσμα, σέ; μιά δημιουργία. Συνήθως όμως καταλήγει σέ ένα λάθος. Είναι μερικές φορές που θέλω νά βοηθήσω τους πάντες, και άλλες κάλι που δέν μ' ενδιαφέρει κανένας, άκμή κι' όν πεθαίνη, που λέει ο λόγος. Έχω πολλές ιδέες για νά φτιάχνω διάφορα πράγματα, ποτέ όμως ή μάλλον σπάνια τό τελειώνω.

Πάντοτε σκέδόν ξεχωρίζω τό καλό άπό τό κακό. Είναι ανεξήγητο όμως πώς μέ τραβάει περισσότερο τό κακό άπό τό καλό.

Πολλές φορές ο θεός είναι τό μόνο μου καταφύγιο όταν θέλω νά παρακαλέσω για κάτι, έστω και πολύ άσήμαντο για τους άλλους. Παραδέχομαι πώς έγώ είμαι τό μικρότερο μέρος στον κόσμο, και πώς δέν άξιζω τίποτα, μ' άρέσει όμως νά δείχνω ότι άξιζω πολλά.

Έρω ότι πρέπει νά καλύτερέψω τον έαυτό μου, πρέπει νά γίνω πιο σοβαρή, νά προσπαθώ νά κατανικώ τήν παροδική τεμπελιά μου, νά χρησιμοκοιώ τό πεύσμα μου για καλό άποτέλεσμα, νά βοηθώ πάντοτε όσο μπορώ, και νά τε. λειοκοιώ τά έργα μου. Επίσης όπως ξεχωρίζω τό καλό άπό τό κακό, πρέπει νά τό κάνω και νά μήν κάνω τήν έξυπνη δείχνοντας ότι άξιζω πολλά. Ελπίζω πώς όλα αυτά μέ τον καιρό θα τά ακολουθήσω, για νά γίνω μιά καλύτερη Τερλίνα Στουρατζη.

Ταγκανίκα: Ἡ χώρα ποῦ βρίσκεται κάτω ἀπὸ τὴν σκιά τοῦ πανύψηλου χιονισμένου Κιλιμάντζαρου. Ἡ χώρα ἀπ' ἔκου πηγάζει ὁ Λευκός Νεῖλος. Ἡ χώρα μὲ τίς ἀέραντες καταπράσινες ἐκτάσεις, ποῦ ἔποτελεῖ ἓνα ἀπὸ τὰ μοναδικὰ στολιδία τῆς μαύρης ἡπείρου.

Οἱ πρώτες πληροφορίες γιὰ τὴν Ταγκανίκα χρονολογοῦνται ἀπὸ τὸν θοὸν περικοῦ αἰῶνα, ὅταν Ἀραβες πειρακαῖ, ξεκινώντας ἀπὸ τὴν Σαουδική Ἀραβία, ἐπλευσαν στὶς ἀνατολικές ἀκτὲς τῆς Ἀφρικῆς. Ἀπὸ τοὺς πρώτους ἐξερευνητὰς εἶναι ὁ περίφημος Πορτογάλος θαλασσοπόρος Βάσκο ντὲ Γκάμα. Αὐτὸς ἔπλευσε γιὰ νὰ βρῆ τίς Ἰνδίες, ὅταν σταμάτησε σὲ ἓνα λιμάνι τῆς Ταγκανίκας κατὰ τὸ 1500 μ.χ. Ἀπὸ τοὺς ἄλλους ἐξερευνητὰς τῆς Ταγκανίκας περίφημοι εἶναι ὁ Δαοὶδ Ἀιβινγκστον καὶ ὁ Ἔνρυ Στάνλεϋ. Ἡ ἐξερεύνηση τῆς χώρας ἐγένετο κυρίως γιὰ τὴ διάδοση τοῦ Χριστιανισμοῦ ἀπὸ τοὺς Ἰερακοστόλους καὶ γιὰ τὴν ἀνακάλυψη χρυσοῦ. Λίσα σὲ λίγα χρόνια ἡ χώρα εἶχε ἐντελῶς ἐξερευνηθῆ καὶ οἱ Γερμανοί, ποῦ ἦταν μεγάλη δύναμη ἐγκατέστησαν γερμανικὴ κυβέρνηση στὴν χώρα. Μετὰ ὅμως ἀπὸ πόλεμο μὲ τοὺς Ἀγγλους νικῆθηκαν καὶ ἡ χώρα περιήλθε στὴν Ἀγγλία.

Σήμερα ἡ Ταγκανίκα εἶναι μία ἀρκατὰ ἀνεπτυγμένη χώρα. Ἀκόμηγε τὴν ἀνεξαρτησία της στὶς 9 Δεκεμβρίου 1961. Ἡ χώρα εἶναι βουτηγμένη στὸ πράσινο. Ἡ βλάστηση εἶναι μεγάλη. Ὑπάρχουν ἔθνικὰ κάρνα, ποῦ καταλαμβάνουν μεγάλες ἐκτάσεις καὶ περιλαμβάνουν ὅλα τὰ εἶδη ζώων, ἐρπετῶν κ.λ.π, λιοντάρια, ἐλέφαντες, λεοπαρδάλεις, κμηλοπαρδάλεις, ρινόκερους, ἱπποπόταμους, φιδία καὶ κότες, εἶδος πουλιῶ. Ἡ χώρα παρ' ὅλον ὅτι ἔχει μεγάλην ἔκταση ἔχει λίγους κατοίκους. Ὁ πληθυσμὸς εἶναι περίπου δέκα ἐκατομμύρια, μεταξὺ τῶν ὁποίων ὑπάρχουν 2000 - 2500 Ἕλληνες. Οἱ Ἕλληνες κυρίως ἀσχολοῦνται στὰ σχοινοκτῆματα καὶ τὰ καφεδοκτῆματα. Σὲ κάθε πόλη, ποῦ ὑπάρχουν Ἕλληνες, ἱερούνη λέσχες καὶ ἐκκλησίες. Στὴν Ἀρούκα βρίσκεται τὸ μοναδικὸ Ἕλληνικὸ σχολεῖο ὁλοκληροῦ τῆς Ἀνατολικῆς Ἀφρικῆς.

Ἡ πρωτεύουσα τῆς Ταγκανίκας εἶναι τὸ Ντάρεσ - σαλάμ, λιμάνι τῆς εἰρήνης, ποῦ εἶναι μία μοντέρνα πόλη μὲ ἑξαιρετικὸ λιμάνι. Στὴν Τανγκανίκα ἠοσιέεται τὸ μεγαλύτερο βουνὸ τῆς Ἀφρικῆς, τὸ πανύψηλο

Κλιμαντζάρο, που είναι πάντοτε χιονισμένο, και η άπέραντη λίμνη Βικτωρία, από τις μεγαλύτερες του κόσμου απ' όπου κηγάζει ο λευκός Νεϊλος.

Οι κάτοικοι, που έχουν μότη κλατιά, χείλη μεγάλα και είναι έντελως μαύροι, άνήκουν σε διάφορες φυλές και έχουν κοινή γλώσσα τα "σουαχίλικα". Ήνα από τις φυλές, οι "Μασάϊ" πιστεύει ότι είναι απόγονοι του μεγάλου Αλεξάνδρου, και ντόνονται και σήμερα, όπως την εποχή του μεγάλου Αλεξάνδρου.

Τό έσωτερικό των σπιτοκάλυβων τους έχει επένδυσι από άκοζηραμμένες πλάκες ζωοκοριάζε.

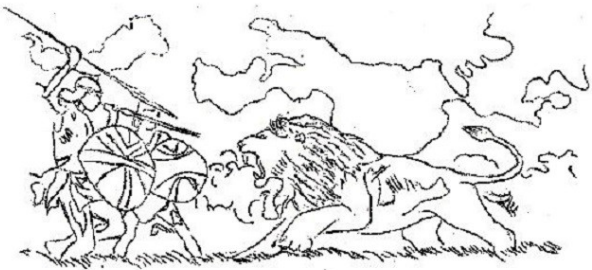
Η σκουδαίωτερη καλλιέργεια είναι του σχοινοῦ. Τά περισσότερα σχοινοκτῆματα τά έχουν Έλληνες και Ένδοι. Σημαντικά προϊόντα είναι ο καφέ, τό βαμβάκι και τό χρυσό.

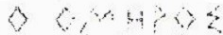
Τό μεγαλύτερο μέρος του λαού είναι άμόρφωτο, αλλά η όίφα για μόρφωση είναι μεγάλη και συνεχώς κρίζονται σχολεία. Πολλοί σπουδάζουν στο έξωτερικό και στην Ελλάδα. Στην πρωτεύουσα είναι τό Πανεπιστήμιο της Ταγκανίκας, όπου διδάσκουν ζένοι καθηγηταί.

Τελευταία, τό 1-65, η Ταγκανίκα ένόθηκε με την Ζανζιβάρη, μικρό νησί του Ένδικου Ωκεανού και πήρε τό όνομα Τανζανία.

Ο έπισκέπτης θά μείνη εύχαριστημένος από τή χώρα, γιατί κάθε πόλις με τή δική της φυσιογνωμία, τά άγρια και σπάνια ζώα, οι γραφικώτατες παραλίες, προκαθόν μεγάλη έντύπωση στην ζένο για τή χώρα με τό λαό, που τώρα άρχισε να άναπτύσσεται, τώρα άρχισε να άνεβαίνη. τά σκαλιά του πολιτισμού .-

ΔΑΔΑΡΗΣ ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ
ΤΑΞΙΣ Γ' ΓΥΜΝΑΣΙΟΥ

 'Ο Όμηρος, ὁ μέγιστος τῶν ἐπικῶν ποιητῶν, γιὰ τοῦ ὅποιου τήν καταγωγή ἐπτά πόλεις " μάρνανται ", (Ζιμόρη, Χίος, Κολοφών, Ἰθάκη, Πόλος, Ἄργος, Ἀθήνα), εἶναι ἕνας ἀπό τοὺς πρώτους θεμέλιους λίθους γιὰ τόν Ἑλληνικό καί τόν Παγκόσμιο πολιτισμό.

Εἰς τά ἔπη του, ποῦ εἶναι γνωστά ἡ ὄλον τόν κόσμό τήν Ἰλιόδα καί ἡ ἡ " Ὀδύσεια ", βρῖσκει κανεῖς κάθε εἶδους πολιτιστικά στοιχεῖα μέ ἑκπέ-
 λημα νά θεωροῦνται καί τά δύο ἀπαραίτητα βιβλία γιὰ κάθε μορφωμένο ἄνθρωπο.

Ὁ Δίοςχλος, ὁ Σοφοκλῆς, ὁ Ἡρόδοτος, ὁ Θουκυδίδης, ὁ Πλάτων, ὁ Ἰ. Ἀλέξανδρος, ὅλοι οἱ ἀρχαῖοι Ἕλληνες καί ἀκόμη πολλοί ἐπιφανεῖς ἄνδρες τῶν νεωτέρων χρόνων, εἶχαν τά ἔργα αὐτά εἰς τήν ἰδίαν σχεδόν μοίραν ποῦ ἔχουν οἱ ἀριστῖστοι τήν ἄγλιω κρᾶσῆν καί τῶ ἐκτιμοῦσαν ἀπάνταστα.

Χρησιμοποιώντας μέ τέχνη τήν ἀλήθ, ἀλλά καί πολύ κλοῦσια διάλεκτο του- ἕνα μίγμα τῆς ἰωνικῆς καί τῆς αἰολικῆς - ὁ ἔμκερος ποιητής δημιουρ-
 γεῖ μέ καλλιτεχνικές εἰκόνες θαυμάσιους ἀντικρουστικους χαρακτήρες τῶν συγχρόνων του, ὅπως εἶναι ὁ Ὀδυσσεύς, ἐπινοητικός, καρτερικός, ἄκομ-
 νητικός καί ἐπιμονητικός, νοσταλγός, φιλόπατρις, σκληρός τιμωρός τῆς ἀδι-
 κίας, ἡ ὁ Ἀχιλλεύς παλληγάρι ἀσύγκριτο, μέ ὄραφο παράστημα μέ κολλές ἀρε-
 τές, ὅμως καί μέ ἑλατώματα, πράγμα ποῦ συναντᾶται στοὺς περισσότερους
 χαρακτήρες τῶν ἡρώων.

Μέ αὐτά τά ἡθογραφικά στοιχεῖα, ὁ ποιητής δείχνει ὅτι εἶναι βαθῶς
 γνώστης καί παρατηρητής τῆς ψυχολογίας τῶν ἀνθρώπων.

Ἐκτός μάλιστα τοῦ ὅτι εἶναι ὀφθαστος στό λογοτεχνικό του στοιχεῖο
 εἶναι ἀνάγκη νά παρατηρήσουμε ὅτι ὁ αὐτόν ὀφείλονται ἀρκετές ἀπό τίς
 σημερινές μας γνώσεις, τίς σχετικές μέ τό πολιτεῖμα, τῶ ἦθη καί τῶ ἔθιμα,
 τήν οἰκογενειακή ζωῆ τῶν κατοίκων διαφόρων πόλεων, τοὺς μῦθους, τήν γεω-
 γραφίαν καί τήν ἱστορία τοῦ σύγχρονου τοῦ κόσμου.

Ἀξίζουν λοιπόν ὁ αὐτόν οἱ τίτλοι τοῦ ποιητοῦ, τοῦ ἡθογράφου, τοῦ
 γεωγράφου, τοῦ ἱστορικοῦ καί τό σπουδαιότερο τοῦ Ἀηζιάρχου τοῦ ἔθνους
 μας, γιὰ τῶ ἔπη του διαμορφώνουν ἀπάνταστα κάθε Ἑλληνική ψυχῆ μέ τό
 νά ὀμνοῦν ὀξιομίμητες πράξεις ἡρώων, ὅπως τοῦ Ἀχιλλεύς, ποῦ ἐκφράζει τό
 νεανικό θῆρος, τήν τόλμη καί τόν ἡρωισμό τοῦ Ὀδυσσεύς στοῦ ὅποιου τό
 πρόσωπο βλέπομε τήν ὀξυτήτα τοῦ νοῦ, τήν θεραπευτικότητα καί τήν καρτερία,
 καθώς καί ὀλων τῶν ἄλλων ἡρώων .-

◇ ΕΚΚΟΠΟΣ ΤΟΥ ΝΗΠΙΑΓΩΓΕΙΟΥ

Τό Νηπιαγωγείο είναι τό ίδρυμα τής μεγάλης Κοινωνικής
ανάγκης καί τῶν ἁγίων ἠθικῶν καί θρησκευτικῶν καθῶς καί ἔθνικῶν σκοπῶν.
Μέσα στίς τάξεις του ἐξυπηρετεῖται ἀμέσως ἡ κοινωνικότητα τοῦ παιδιοῦ.-
Στό Νηπιαγωγείο τό νήπιο μαθαίνει νά σέβεται τά δικαιώματα τοῦ ἄλλου, νά
ἀπακοῦη καί νά ἐκτελεῖ τῆς ἀποχρεώσεις του, συστηματικά γιά πρώτη φορά .

Πραγματοποιεῖται μ' αὐτόν τόν τρόπο ἡ βαθμιαία προσαρμογή του στή
ζωή τῆς ομάδας. Ἀκολούθως θά μεγαλώσουν οἱ σχέσεις τοῦ νηπίου μέ τοὺς
ἀνθρώπους τοῦ περιβάλλοντός του. Πραγματοποιεῖται συγχρόνως καί ἡ πνευμα-
τική ἀνάπτυξή του χάρις στήν διαρκή ἐνεργητικότητά του καί στήν κεῖρα καὶ
ἀποκτᾷ καθημερινῶς. Μέσα στό νηπιαγωγείο τό παιδί καίζει, ἔχνογραφεῖ, δίδ-
νει μορφή στόν πηλό, μ' αὐτόν τόν τρόπο συνηθίζει στή σκόπιμη ἐργασία.
Στά παιγνίδια του, στά ἔχνογραφήματά του καί σέ ὅλες τίς ἄλλες ἀσχολίες
του μέσα στήν τάξη καί ἔξω ἀπὸ αὐτήν ἐποκαλύπτει τήν ψυχροσύνθεσή του καί
ὅλες τίς ιδιότητες καί ἱκανότητες του. Πολλοὶ σωστά λένε ὅτι τό νήπιο μέ τό
ἔχνογράφημά του ἐξωτερικεύει τίς πραγματικές καί ἀληθινές ἰδέες του τίς
ὁποῖες συμπληρώνει μέ τά λόγια, τίς κινήσεις καί τοὺς μορφοσμούς του.-

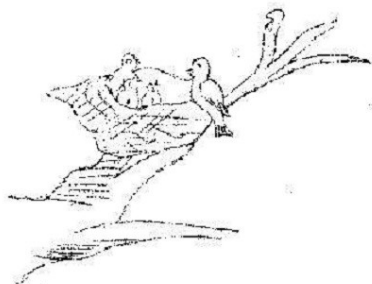
Στό νηπιαγωγείο μαθαίνει γιά πρώτη φορά τό μικρὸ παιδί νά κειταρχηῖ.-
Μέσα στό νηπιαγωγείο ὁ ἄνθρωπος τῆς αὔριο θέτει τά θεμέλια τῆς μελλοντικῆς
δράσης του καί ἐποκαλύπτει καί γνωρίζει τίς ἱκανότητες του.

Στό νηπιαγωγείο τό παιδί ἀναπτύσσεται, μέ τόν πρὸ φυσιολογικό τρόπο,
ψυχικά καί σωματικά, διαπλάσσεται ὁ ἠθικός χαρακτήρας του καί μορφώνεται
ἡ ἀντίληψη τῆς θέσης του στό κοινωνικό σύνολο.

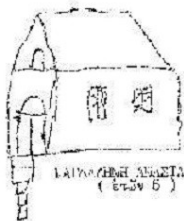
Αὐτός εἶναι ὁ σκοπὸς τοῦ Νηπιαγωγείου.

Ἔνας σκοπὸς μεγάλος, ἰδανικός .-

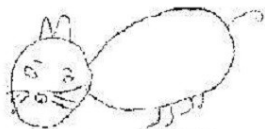

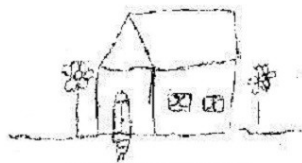
ΑΝΤΩΝΗΣ ΜΙΧΑΗΛΙΔΗΣ (6 ετών)

ΛΑΥΡΑΝΗ ΑΝΔΡΙΑΔΟΥ
(6 ετών)

ΠΕΛΑΜΑΙΟΥ ΟΥΛΙΑΝΝΑ
(6 ετών)

ΠΑΝΑΓΙΑΝΝΟΥ ΣΤΑΛΙΝΑ

ΖΕΡΖΕΨΑΝΗΣ ΠΑΡΕΣΙΩΣ
(6 ετών)

Η ΕΚΚΕΡΩΜΗ

Ἦρθαμε ὅλα τὰ παιδιὰ στὸ σχολεῖο.
 Μετὰ ἦρθαν τὰ αὐτοκίνητα νὰ μᾶς πάρουν. Λέσα στὸ αὐτοκίνητο
 τραγουδοῦσαμε. Σὲ λίγο στίσαμε. Ὑστερὰ στρώσαμε νὰ ρῆμε.
 Ἄρχισαν νὰ βρέχει λίγο. Ἡ λίμνη ἦταν ἡλιώχη. Γύρω ὅλα ἦταν
 πράσινα. Μετὰ ἔπιασε βροχή καὶ μῆκαρε σὲ ἓνα σκέτι. Τὰ
 αὐτοκίνητα ἄργησαν νὰ ἔρθουν νὰ μᾶς πάρουν.-

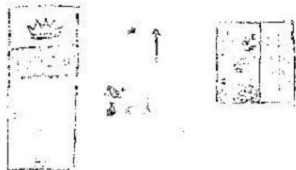
ΝΑΙΑΣ ΠΑΠΑΧΑΡΑΛΑΜΠΟΥΣ
 (ΠΡΩΤΟΣ ΔΗΜΟΤΙΚΟΥ)

ἘΝΑ ΓΑΡΑΜΙ ΘΙ

Μετὰ φορὰ κι' ἓνα καιρὶ ἦσαν ἓνα βασιλεῖς πού εἶχε
 μιὰ ἀποθήκη μὲ τυριά καὶ τὰ ποντίκια ὅν λήστεψαν. Ἀμὰ ἔμαθε
 πὼς τὰ ποντίκια τὸν λήστεψαν, ἔβαλε τὸς φρουροὺς του νὰ
 κυνηγᾶνε τὰ ποντίκια.

Μετὰ μέρα πού ὁ βασιλεὺς κυνηγοῦσε τὰ ποντίκια τὴν ὥρα
 ἐκεῖνη ὁ φρουρὸς νόμιζε πὼς ἦταν τὰ ποντίκια καὶ τὸν βάρεσε.-

ΓΙΩΡΓΟΣ ΜΙΧΑΗΛΙΔΗΣ
 (ΔΕΥΤΕΡΟΣ ΔΗΜΟΤΙΚΟΥ)

ΜΕ ΤΗ ΘΕΛΗΣΗ ΚΑΤΟΡΘΩΝΟΝΤΑΙ ΤΑ ΠΑΝΤΑ

Με τή θέληση κατορθώνονται τὰ πάντα :

Πόσο εύκολο είναι νά τὸ καταλάβῃ κανείς.

Τὸ ἔπειρα παραδειγματα πού βρῖσκομε στὰ βιβλία μᾶς δίνουν νά καταλάβουμε αὐτό πού ἔννοεῖ ἡ πρόταση.

Μᾶς τὸ λέγει ἡ Ἀποστένεια θέληση ἐνὸς βιοπαλαιστῆ, πού κατέβαλε προσπάθεια γιὰ νά νικήσῃ τὴν ἀφάνεια καὶ νά βγῆ στὴν ἐπιφάνεια.

Τοῦ ἀνθρώπου πού πούλαγε, ἔκου καὶ ἂν βρισκόταν ἕνα κομμάτι σπέρτα. Τοῦ ἀνθρώπου πού ζοῦσε σὲ ἕνα ἀνήλιο ἀκόγειο, πού δὲν εἶχε ἐξασφαλισμένο οὔτε τὸ καθημερινὸ του φαγητό. Καὶ ὅμως δὲν λόγισε σ' ὅλα αὐτὰ τὰ κτηνήματα τῆς μοίρας, ἀλλὰ μὲ τὴν θέληση κατόρθωσε νά γίνῃ ἐακουστός καὶ τ' ὄνομά του νά τὸ προφέρουν μικροὶ καὶ μεγάλοι μὲ θαυμασμό.

Δὲν μᾶς τὸ ἐξηγεῖ μόνον τὸ παράδειγμα ἐνός βιοπαλαιστῆ ἀλλὰ καὶ τὰ τόσα παραδειγματα μεγάλων ἐφευρετῶν. Τὸ παράδειγμα τοῦ Κλεάνθη, τοῦ Γαλιλαίου, τοῦ Ἰωάννη Γουτεμβέργιου καὶ τόσων ἄλλων πού δὲν δαίλιασαν, πού δὲν ὑπέκυψαν, ἀλλὰ ἀντέδρασαν στὶς δυσκολίες πού τοὺς παρουσιάστηκαν.

Χωρὶς θέληση τίποτα δὲν κατορθώκεται.

Ἐπάρχουν πολλοὶ ἀνθρώποι πού λόγισαν ἄμέσως στὴν πρώτη δυσκολία τῆς ζωῆς, πού δαίλιασαν ἄμέσως, πού δὲν σκέφτηκαν ν' ἀντιδράσουν.

Ἐπάρχουν ἄνθρωποι πού κάνουν διάφορες ἐπιχειρήσεις, ἀλλὰ στὴν πρώτη ἀποτυχία ἐγκαταλείπουν ὅλα καὶ τὰ ἔργα αὐτὰ καταστρέφονται.

Μὰ δὲν εἶναι μόνον αὐτοὶ οἱ ἀνθρώποι.

Εἶναι καὶ οἱ μαθηταί.

Μαθηταί, μαθήτριες, ἐπιχειρηματίες, ἐργοστασιάρχες, ἐφευρέτες, βιοπαλαισταί καὶ πλῆθος ἀπὸ ἀνθρώπους πού στὴν κοινωνία μὲ τὴ θέλησή τους κατορθώνουν τὰ πάντα καὶ χωρὶς θέληση τίποτα.

ΧΡΥΣΑΝΘΗ ΓΕΩΡΓΑΛΛΙΔΟΥ

(ΕΚΤΗ ΔΗΜΟΤΙΚΟΥ)

Η ΑΝΟΙΞΗ

*Ηρθε η άνοιξη : 'Η άνοιξη είναι μία από τις τέσσερες εποχές του χρόνου. Τόν έρχομό της φανερώνει τό γαλανό χρώμα του ούρανοϋ, τό πράσινο χαλί της γής. 'Ο κούκος κελαηδεί στό δάσος σάν νά λέη :

---'Ηρθε η άνοιξη : Τά χελιδόνια μέ τις ψαλιδωτές ούρες καί τά σπαθωτά φτερά σιχίζουν τόν άέρα χαροόμενα. Τά δέντρα άνθισαν καί τά λουλούδια άπλωσαν τά πέταλά τους στόν ήλιο. Οί μέλισσες πετοϋν άπό λουλούδι σέ λουλούδι. Περικές άνοιξιότινες βροχές ποτίζουν τή γή. Στα βουνά τά χιόνια λιώνουν. 'Η γή στολιζεται μέ τό καταπράσινο φόρεμά της. Τά τριαντάφυλλα καί οι παπαρούνες έχουν άνθισει. 'Ο ήλιος λάμπει. Τά σπαρτά κυματίζουν σάν τήν θάλασσα μέ τό φύσημα του άέρα.

Οί μέρες μεγάλωσαν καί οι νύχτες μικράναν.

'Η άνοιξη μ' άρέσει πιο πολύ άπ' όλες τις εποχές .-

ΦΑΝΟΥΛΑ ΠΑΛΟΓΙΑΝΝΙΔΟΥ

(ΤΡΙΤΗ ΔΗΜΟΤΙΚΟΥ)

Ἄρχισαν οἱ μικρές βροχές: Ὁ οὐρανός εἶναι συννεφιασμένος καί κεντημένος ἀπό ὑστραπές, βροντές καί κεραυνούς. Τά πουλάκια κατατρομαγμένα τρέχουν νά βροῦν μιά προστασία καί μιά ζεστή γωνιά νά χορτάσουν τήν πείνα τους. Οἱ κυρίες καί οἱ κύριοι κού περνοῦν κρατοῦν πολύχρωμες ὀμπρέλες. Οἱ δρόμοι γέμισαν ἀπό νερά καί οἱ ἡμεριδοπώλες σταμάτησαν νά διαλαλοῦν καί τρέχουν νά προφυλαχτοῦν. Στά τεῖλαμα τῶν σπιτιῶν στάζουν μικρές ὑποσταλάδες καί ὁ καπνός ἀπό τό τζάκι, ἔξω καί δυναμώνει.

Χωρίς νά τό καταλάβουμε πέρασαν ὄχι οἱ μικρές βροχές καί μήτε ὁ βαρῦς χειμώνας μέ τά πολλά χιόνια καί τίς ἡτέλειωτες βροχές του.

ΛΟΥΚΙΑ ΠΑΠΑΙΩΑΝΝΟΥ

(ΤΕΤΑΡΤΗ ΔΗΜΟΤΙΚΟΥ)

Χ Ε Ι Μ Ω Ν Α Σ

Χειμώνας παιδιά
Χειμώνας βαρῦς
π' ἀγέρι σφυρίζει
τό κλαδί τρύζει.

Χιλιάδες πουλιά
μεγάλα μικρά
πετοῦν συντροφιά
στήν παγωνιά .

Τό χιόνι παγώνει
καί ὄχι ξερά
καί κάθε πουλάκι
τό φῶς λαχταρά.

ΛΟΥΚΙΑ ΠΑΠΑΙΩΑΝΝΟΥ

(ΤΕΤΑΡΤΗ ΔΗΜΟΤΙΚΟΥ)

ΑΠΟ ΤΗ ΕΚΟΠΙΑ ΤΗΣ ΤΑΞΗΣ

Ήτανε μιά ηλιόλουστη καλοκαιριάτινη μέρα.

Καθώς ήτανε Κυριακή, και δέν είχα σχολείο, έμεινα λίγο περισσότερο Εκπαι-
μένη κι' άφησα τίς σκέψεις μου νά τρέξουν μακριά. Στο νου μου δέν ζέρω
πώς, ήρθε εκείνη ή παραμυθένια ιστορία που μου διηγήθηκε μιά καλή μου
φίλη.

Και τώρα θά σ'ς τήν διηγηθώ ακριβώς όπως μου τήν είπε εκείνη.

- " Ήμουνα Πέμπτη Δημοτικού. Μ' έστειλε λοιπόν ο δάσκαλός μου νά του κόψω
ψω λουλούδια γιά τήν τάξη μας, από τόν κήπο του σχολείου.
" Έτσι σέ λίγα λεπτά βρέθηκα τριγυρισμένη από κόκκινες παπαρούνες, από σκά-
νιες μαργαρίτες κινέζικες, μαυροκίτρινους πανσέδες, και πολύχρωμα τριαντά-
φυλλα. Ήηλά ο ήλιος σπάταλος φώτιζε τά καταπράσινα ταπέτα της γης. Είχα
γεμίσει τήν άγκυλιά μου λουλούδια, όταν ξαφνικά βρέθηκα κάτω από τό παρά-
θυρο της Τρίτης Δημοτικού. Σπρωγμένη από περιέργεια ανέβηκα σέ μιά πέτρα
και κοίταξα μέσα στήν τάξη. Ο δάσκαλος διηγόταν ένα παραμυθάκι. Τήν παρο-
μοίαζα μέ μιά φωλιτσα μέ τά μικρά της, και τή μητέρα που είχα μαζέψει δια
τά μικρά κλωσσοπουλάκια γύρω της. Άλλα ήταν προσηλωμένα στά λόγια του
δασκάλου, άλλα έθαύμαζαν τήν φύση, άλλα έπαιζαν μέ τίς κασετίνες τους
και τά μολόβια. Καθώς κρυφοκοίταξα έντοκρυστα τους μεγάλους χάρτες, τά
ώρατα σχέδια της ξυλοκοπτικής κι' από τήν άπέναντι μεριά του τοίχου ήταν
κρεμασμένο τό ένδοξο νησί μας ή Κύπρος: από κάτω της ήταν και τό
ήμερολόγιο.

Σκέφτηκα, πώς έτσι ήρχισα κι' εγώ από τήν πρώτη τάξη και κάθε χρόνο
πήγαίνα σέ μιά καινούργια τάξη και θά συνεχίσω άσπου νά στάσω μιά μέρα
ψηλά εκεί που έπιθυμώ.

Δέν έπρεπε λοιπόν νά χάνω καιρό. Έπρεπε νά γυρίσω γρήγορα στήν τάξη
μου, όχι γιά νά άκούσω παραμύθια, αλλά γιά νά μάθω τίς ένδοξες ιστορίες
των τόσων άνδρων πολεμιστών μας, και αυτοκρατόρων, σάν τόν 'Ιουστινιανό,
σάν τόν Ήράκλειο και πολλούς άλλους. Νά γυρίσω στό ζεστό κι άγαπημένο
περιβάλλον μου.

Νά μάθω πολλά, πάρα πολλά, γιά νά γίνω κι εγώ κάτι μιά μέρα στήν
κοινωνία.

" Έτσι τελείωσε ή ιστορία της φίλης μου και εγώ έμεινα γιά λίγο
οκνητική και όνειροπόλα....

ΜΑΡΙΗ ΜΕΤΑΞΑ

(ΠΕΜΠΤΗ ΔΗΜΟΤΙΚΟΥ)

Και η φετεινή σχολική γιορτή διεξήχθη κενά σε ατμόσφαιρα γεμάτη από έθνικό παλμό και πατριωτική έξαρση. Μαθηταί και μαθήτριες του Δημοτικού και του Γυμνασίου με ένθουσιασμό και φιλοτιμία συνέβαλαν πολύ στην ανάλογη με το περιεχόμενο της γιορτής λαμπρότητα.

Τραγουδούσαν ένθουσιώδη έθνικά τραγούδια οι μαθηταί και οι μαθήτριες του Γυμνασίου και άπηγγειλαν με πατριωτικό αίσθημα ποιήματα οι μαθηταί και οι μαθήτριες του Δημοτικού και του Γυμνασίου.

Κατασυγκίνησε και τόνωσε τα πατριωτικά αισθήματα όλων μας, το υπέροχο μονόπρακτο με τον τίτλο "Ύμνα σου λέω δέν μπορώ"; που έλαβαν μέρος οι μαθήτριες του Γυμνασίου, Βασιλείου, Ταταλιά, Κατζηπαύλου, και Μαραβέγια και οι μαθηταί Οικονόμου, Τζαννίδης, Χαντάτ, Βινιεράτος, Τρομπέτας και Κιούσης. Μας δυνάμωσε και έκαμε ακόμα πιο έντονο το πατριωτικό μας συναίσθημα ο πανυγηρικός της ημέρας από τον καθηγητή κύριον Παπούλια.

Τό σχολείο συγκίνησε και καταχειροκροτήθηκε από την όμηγυρη, που συνέθεταν ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Αζώμης, ή Α. Ε. ο Πρέσβυς της Ελλάδος κ. Παπαδάκης μετά της κ. Παπαδάκη; ο Πρόξενος κ. Βιριδάκης μετά της κυρίας του, ο πρόεδρος κ. Διαμάντας μετά της κυρίας του, ο Έπιτιμος πρόεδρος κ. Μίχος, ο αντιπρόεδρος της Κοινότητας κ. Γεωργιάδης μετά της κυρίας του, ο ταμίας κ. Γανωτάκης, ο Πανοσιολογιώτατος Αρχιμανδρίτης Κρωδίου, ο Πρόεδρος του Ολυμπιακού κ. Βελισσαρίου μετά της κυρίας του, οι μεγάλοι εθελγείται κ. Μ. Ζέκος μετά της κυρίας του, ή κ. Π. Βελισσαρίου, τά μέλη της Δ. Έπιτροπής της Κοινότητας, άλλοι επίσημοι και εκατοντάδες παροίκων.

Η έκκληση την επομένη γέμισε από επίσημους και εκατοντάδες παροίκους καθώς και όλο τον μαθητάρωο. Μέσα σ' όλο τά μάτια έδιδάραζε κανείς την συγκίνηση και την υπερηφάνεια για τά κατορθώματα των αγωνιστών, που δόχησαν στην άκελευθήρηση της πατρίδος μας καθώς τά παρουσίασε ολόζώντανα ο κ. Πρέσβυς στον ένθουσιώδη λόγο που έξεφώνησε.

Τό άπόγευμα στην δεξίωση που δόθηκε στην Έλληνική Πρεσβεία και που την έτίμησαν με την παρουσία τους άνώτατοι Άξιωματούχοι του Αιθιοπικού Κράτους και σχεδόν ολόκληρο τό Διπλωματικό Σύμβ και ολόκληρη ή παροικία, μαθηταί και μαθήτριες με έθνικές ένδυμας έδωσαν ολόζώντανα έθνικό χρώμα την πατριωτική ατμόσφαιρα που δημιούργησαν οι έξαιρετικές φροντίδες του κ. Πρέσβους και της κ. Παπαδάκη. Η δεξίωση έσημελίωσε πρωτοφανή έπιτυχία από άπόψεως αριθμού προσώπων και εκδηλώσεων συμπαθείας και εκτιμήσεως προς την πατρίδα μας.

ΤΟ ΑΘΛΗΤΙΚΟ ΜΑΣ ΡΕΠΟΡΤΑΖ

Τό τρέχον σχολικόν έτος είναι πλούσιον σέ άθλητικά γεγονότα.

Κύριος λόγος αυτής τής μεγάλης κινήσεως είναι ή προθυμία, ή δραστηριότητα, ή άγάπη όλων τών παραγόντων για τήν γυμναστική.

Άμετηρία τών άθλητικών γεγονότων υπήρξαν οι δύο φιλικού χαρακτήρος ποδοσφαιρικοί άγώνες μεταξύ τής Γ' και Β' Λυκείου. Ο πρώτος άγώνας έληξε μέ νίκη τών τελειοφοίτων μέ αποτέλεσμα (4 - 3) ενώ ο δεύτερος μέ θριαμβευτική νίκη τής Β' Λυκείου μέ αποτέλεσμα (6 - 0).

Μετά τήν λήξη και τών δύο άγώνων άκονεμήθηκαν κούελλα εις τούς έρχηγούς τών δύο τάξεων.

Μετά τίς διακοπές τών Χριστουγέννων διεξήχθη διά πρώτην φοράν εις τά άθλητικά χρονικά του σχολείου μας " έσωτερικός άνώμαλος " όπου άνεδείχθησαν νικητές κατά σειράν οι Οικονόμου (Β' Λυκείου), Φίλης (Α' Λυκείου), Καναούσης (Β' Λυκείου).

Έπικολούθησε σκληρά, συστηματική και έντατική προετοιμασία έν όψει τών " Παναθηναϊκών " άγώνων Στίβου ".

Στούς άγώνες αυτούς άντιπροσωπευθήκαμε από ένανόν αριθμόν άθλητών, πού άν και άγωνίσθησαν μέ φιλοτιμίαν δέν κατόρθωσαν παρά μόνο τρεις νά προκριθοῦν στήν τελική φάση τών άγώνων. Από τούς τρεις τέλος τουτούς ή μαθήτρια Κάρζα (Β' Λυκείου), εις τό άλμα εις μήκος κατόρθωσε νά κερδίσει πρώτη νίκην μέ επίδοση 4,60 μ. ενώ από τούς άλλους δύο τήν τέταρτη θέση εις τό άλμα εις μήκος κατέλαβε ο Οικονομίδης (Β' Λυκείου) και εις τό άλμα εις ύψος ή Πατρή (Γ' Λυκείου).

Συγχρόνως μέ τήν προετοιμασία τών άνωτέρω άγώνων έρχισε και ή προετοιμασία τών Γυμναστικών Έπιδείξεων, πού θα διεξαχθοῦν τήν 3ην Άπριλίου.

Μετά τίς διακοπές του έίσχα προγραμματίζονται άγώνες πρωταθλήματος τάξεων εις τό Μπάσκετ - Ικώλλ, τό Βόλεϋ - Ικώλλ και Πίγκ - Πόγκ -

ΧΑΛΑΡΗΣ ΙΩΑΝΝΗΣ

(Γ' ΛΥΚΕΙΟΥ)

ΜΙΚΡΕΣ ΑΓΓΕΛΙΚΕΣ

ΚΙΝΗΣΗ ΑΤΟΓΡΑΦΟΙ

- Παραμονές διαγωνισμῶν : " Καλημέρα Θάλψη "
- Διαγωνισμοί : " Οὐ γενναῖοι τραβοῦν μπροστά "
- Ἀποτελέσματα διαγωνισμῶν " κηδέν πάντε (Οἱ)
- Μετά τό τέλος τῶν διαγωνισμῶν : " Ὅταν ξανανθίζουσ οἱ πασχάλιες "

ΘΕΑΤΡΑ

- Διαγωνισμοί μαθηματικῶν : " Ὁ κόκλος μέ τήν κίμωνά "
- Ἀδιάβαστη μαθήτρια : " Ἡ κυρία βέν μέ μέλει "
- Πρωτὴ προσοχή : " Τό κράτος τοῦ Θεοῦ "

ΣΧΟΛΙΚΗ ΚΑΙ ΕΠΑΓΓΕΛΙΑΚΗ ΚΙΝΗΣΗ

- Κόλλες διαγωνισμῶν : " Λευκὴ λάμπα "
- Ἀδιάβαστοι : " Χαμένοι ἐρρίζοντες "
- Ἀσχημοί βαθμοί : " Ἄβριο δλ: θά πάνε καλύτερα "

ΜΙΚΡΕΣ ΑΓΓΕΛΙΕΣ

Παλοῦνται :

Βιβλία μαθηματικῶν εἰς ἄριστην κατάστασιν, σχεδόν ἄθικτα, σέ τιμές ἀσυναγώνιστες, Πείρα θ' ἐτῶν σὰς ἐγγράφαι τήν ταχεῖαν ἐμάθησιν τοῦ ἄριστάτου καί τόσο εὐχαρίστου αὐτοῦ μαθήματος.

ΠΑΝΡΟΦΟΡΙΕ Β' ΑΥΚΕΛΙΟΥ

Ζητεῖται : σύστημα κλεψίματος, ἀντιγραφῆς καί ψευδοσματος ἐν ἄρα διαγωνισμοῦ.

Γράφατε ἀναλυτικῶς τήν μέθοδον .

Ζητεῖται : εὐρωτος μικρός γιά νά μεταφέρῃ γεωμετρικά ὄργανα, στήν κἀξή πρός ἐξουκρίτη: τοῦ κ. Γαίμη .-

ΑΦΡΟΔΙΤΗ ΜΥΡΙΑΛΛΗ

(Β' ΑΥΚΕΛΙΟΥ)

Η ΦΥΛΛΑΔΑ ΜΑΣ

Χρειάζεται' ἡ φυλλάδα μας
κι' ἔς εἶναι καί μελᾶς,
πότε θᾶναι γιὰ κλάματα
καί πότε νά γελάς

- . -

Σ' αὐτήν καθένας ἔπο' μᾶς
θά δείχνῃ τὴν μορφή του
γράφοντας πότε τὸ κοντό
καί πότε τὸ μακρό του.

- . -

Στῆλες θά συμπληρώνονται
σελίδες θά γεμίσουν
ἄλλες θά γλυκατραγουδοῦν
κι' ἄλλες θά κλαυθμηρίζουν

- . -

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΠΑΠΑΓΩΑΝΝΟΥ

(Γ' ΓΥΜΝΑΣΙΟΥ)

Τὸ ἐξώφυλλο τοῦ περιοδικοῦ ἐπιλοτέγησε ἐξ ὀλοκλήρου
ὁ καθηγητῆς κύριος Κ. Παπαδάκης.-

Τὰ διακοσμητικὰ σχεδιάσματα τοῦ ἐσωτερικοῦ ὁ μαθητῆς
Γιαννοῦκος Ἀθανάσιος τῆς Β' ΛΥΚΕΙΟΥ
καί ἡ μαθήτρια Ἀναστασία Πατρῆ τῆς Γ' ΛΥΚΕΙΟΥ.

